

Intervju z Eriko Pogorelc

Kako je biti ženska v IT-ju?

..SEKTOR IT SE ŠE VEDNO SOOČA S POMANKANJEM PREDSTAVNIC ŽENSKEGA SPOLA. NA SREČO OBSTAJA KAR NEKAJ DRUŽBENO ODGOVORNIH PROGRAMOV, KI PRIBLIŽUJEJO IT TUDI NEŽNEJŠEMU SPOLU IN POVEČUJEJO ZAPOSILJIVOST MLADIH. O TEM SMO SE POGOVORILI Z ENO IZMED ODMEVNEJŠIH MLADIH SLOVENK..

Na vaši mladi karieri se nizajo že številni uspehi. Kateri so najpomembnejši za vas in kaj je vaše vodilo skozi življenje?

Zame je uspeh vsak dan, kadar počnem to, kar imam rada. Ljudje imamo veliko problemov, včasih si jih sami naredimo največ. Zato je najpomembnejše, da se znamo ustaviti in uživati v tem, kar radi počnemo. Kolikokrat si vi odgovorite na vprašanje: »Srečo imam, ker ...«?

Kakšno je stanje tehnologije v izobraževanju? Se v Sloveniji bližamo digitalni prihodnosti učenja?

V Sloveniji se tehnologija že na veliko uporablja pri učenju in to ni presenetljivo. Slovenci smo tehnološko kar dobro ozaveščeni in predvsem smo radovedni glede vsake nove tehnologije, ki je ponujena na trgu. Zato me za prihodnost Slovencev pri uporabi tehnologije ne skrbi. Res pa je, da je slovenska obsedenost z birokracijo presešla vse meje in da je hitrost našega napredka odvisna od posameznikov, in ne od državnih aparatov.

Na FRI-ju je kot v celotnem tehnološkem sektorju še vedno relativno majhen delež žensk. Kako je biti ženska v IT-ju in ali to vpliva na vaše delo?

Ne. Ne vem točno, kako naj bi dejstvo, da sem ženska, vplivalo na moje delo.

Biti ženska v IT-ju je najbrž podobno kot biti moški v IT-ju. Bistvene razlike nisem opazila. Menim, da se mora problem pomanjkanja žensk v IT-ju na družbenem nivoju rešiti predvsem tako, da se ne dela prevelikih razlik med fantki in punčkami, ko so še majhni. Najpomembnejše je, da se pri vseh ljudeh ne glede na spol spodbudi radovednost.

- Mobilnost kot storitev
- Razvoj večnivojske rešitve z roboti Lego
- Trajnostna mobilnost v Ljubljani

Mene kot žensko zanima vse o ličilih z enako vne-mo kot delovanje hruške za beton. Zato bi se morali ljudje deliti na radovedne in neradovedne, ne pa na ženske in moške.

Poleg izobraževanja ste aktivni tudi pri spodbujanju deklet v IT-ju. Na kakšen način to dosežete?

Delam za neprofitno organizacijo Peer 2 Peer University, ki se ukvarja s spletnim izobraževanjem odraslih. Ker delujemo kot distribuirana organizacija, nimamo niti svoje pisarne, zato se za delovanje svoje organizacije zelo zanašamo na tehnologijo. Zato se pomembnosti uporabe tehnologije pri izobraževanju zelo zavedam. Sami tudi proizvajamo sisteme, ki omogočajo ljudem, da se učijo drug od drugega na globalnem nivoju. Na tak način je lahko tvoj »sošolec« nekdo iz Bostona ali Cape Towna.

Popoldanski čas namenjam mentorstvu mladih po srcu, ki se bi radi naučili programiranja. V skupini CodeCatz nam nikoli ne zmanjka kandidat, ki jih zanima, kako težko se je pravzaprav naučiti programirati. Mnogi so presenečeni, da je za to potrebnega veliko časa in kmalu obupajo. Imamo pa nekaj zgodb o uspehu, ko smo puncam pomagali do zaposlitev in na take smo zelo ponosni. To je tisto, za kar žrtvujemo svoj čas.

FRI je verjetno igral veliko vlogo na vaši poklicni poti. Kakšna pa je bila vaša pot pred tem? Izvedeli smo, da ste bili med drugim tudi ena izmed udeležencev poletne šole EdIT.

Da. V prvem letniku na FRI-ju mi je sošolec povedal za poletno šolo EdIT. Takrat je to pomenilo tri tedne poletnih počitnic programiranja, vsaj osem ur na dan. Mnogokrat sem po končanem dnevu tam sedela za računalnikom še doma.

Preden sem se vpisala na to poletno šolo, sem prvič opravljala izpit iz Programiranja 1 in ocena je bila komajda 6. Po njej sem morala opraviti še izpit iz Programiranja 2, ki je bil težji kot Programiranje 1. Ocena na drugem izpitu je bila 9. Na poletni šoli so mi ponudili to, kar sem kot novi študent računalništva najbolj potrebovala: prazen prostor za delo, ogromno časa, ki sem ga lahko preživela tam, prijazne mentorje, ki so bili vedno pripravljeni pomagati. Ni bilo vedno lahko,

Erika Pogorelc se je izšolala za frizerko. Pri rosnih 26 letih je ugotovila, da jo bolj kot sušilniki las zanimajo računalniki. Dokončala je študij na Fakulteti za računalništvo in informatiko, se za eno leto preselila v Kanado in po vrnitvi domov odkrila svojo strast do programiranja.

po prvem tednu sem hotela že obupati, ampak sem trmasta in sem preživela krizo. Ni mi žal, da sem stisnila zobe, kajti verjamem, da nikoli ne bi bila programerka, če bi obupala. Programiranje je pač tako znanje, ki se ga ne da zares »napiflati«, ampak ga je treba razumeti. In za to je potreben čas, veliko časa. Poletno šolo priporočam vsem študentom računalništva, še posebej če se jim pri programiranju »zatakla«.

Kakšen nasvet bi dali mladim dijakinjam in študentkam, ki jih zanima pot v IT-ju?

»Ne razmišljajte preveč; če vas to zanima, potem nimate o čem razmišljati. Pa ne obupajte prehitro! Ko boste mislile, da nimate pojma in da so vsi pametnejši od vas, ste točno tam, kjer morate biti. Ste na poti, da postanete odlične računalničarke.«

Poletna šola EdIT ni šola, kjer bi se učili programiranja, temveč idealna priložnost, da preizkusite, kako znate svoje znanje uporabiti za reševanje problemov v skupini in s tem povečate svojo zaposljivost. Na letošnji poletni šoli EdIT, ki bo potekala od 13. do 24. junija, se lahko prijavite še do 10. junija na povezavi bit.ly/rn-edit-2015.